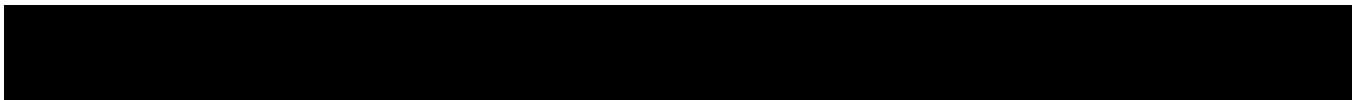

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. května 2017
samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou **t a k t o :**

Obžalovaný

uznává se vinným, že

1.

v přesně nezjištěné době od 10:00 hodin dne 23. 12. 2016 do 12:00 hodin dne 6. 1. 2017 vnikl za pomoci shodného klíče umístěného ve dveřích pokoje do uzamčeného [REDACTED] [REDACTED] ve kterém v té době nebyl nikdo ubytován, z kterého odcizil led televizor zn. ECG, úhlopříčka 32" nezjištěného výrobního čísla s dálkovým ovládáním v celkové hodnotě 4.350,- Kč, čímž poškozené [REDACTED] [REDACTED] způsobil škodu na odcizení ve výši 4.350,- Kč,

2.

v přesně nezjištěné době od 5. 12. 2016 do 9:30 hodin dne 8. 1. 2017 odcizil z pokoje [REDACTED] [REDACTED], kde byl ubytován televizor zn. Hitachi 32HBCO1, úhlopříčka 82 cm, výr. č. 170220215963, v hodnotě 4.500,- Kč a satelitní receiver společnosti Skylink v hodnotě 1.100,- Kč, čímž poškozené [REDACTED] [REDACTED] způsobil škodu na odcizení ve výši 5.600,- Kč,

3.

dne 3. 3. 2017 v době od 14:35 hodin do 14:38 hodin v obci [REDACTED]
[REDACTED] odcizil z regálu jeden kus spreje tužidla na vlasy Tonu Guy 75ml Casual v hodnotě 120,- Kč, který uschoval pod oděv a bez zaplacení odešel z obchodu ven, ku škodě poškozené společnosti [REDACTED]

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 31 T 94/2009 ze dne 10. 3. 2011, který nabyt právní moci dne 26. 7. 2011, odsouzen mj. pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 16 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, ze kterého byl rozhodnutím Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 42 PP 8/2012 podmíněně propuštěn se stanovením zkušební doby v trvání 2 let, kdy výkon tohoto trestu byl nařízen dne 6. 12. 2013 a trest vykonal dne 24. 8. 2016, a dále byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 5 T 19/2013 ze dne 21. 5. 2013, který nabyt právní moci dne 5. 6. 2013 odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 280 hodin, které dosud nevykonal, dále rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 31 T 239/2013 ze dne 14. 2. 2014, který nabyt právní moci dne 5. 6. 2014 odsouzen pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 5. 4. 2016,

tedy

ad 1) - 3)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

ad 1) - 3)

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku.

Za to

se odsuzuje

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **deseti (10) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit [REDACTED]
[REDACTED] škodu ve výši **9.950,- Kč** a poškozené společnosti [REDACTED]
[REDACTED], škodu ve výši **120,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se [REDACTED]
[REDACTED] **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

K jednání pod **bodem 1) a 2) rozsudku** se **obžalovaný** doznal částečně v tom směru, že odcizil pouze televizor a settopbox z pokoje č. 3, přičemž je schopen do dvou dnů tento televizor poškozené [REDAKCE] zaplatit, protože chodí na brigády. Televizor odcizil a prodal, protože neměl peníze na jídlo. Svého jednání litoval a poškozené [REDAKCE] se v hlavním líčení omluvil. Krádež televize z pokoje č. 1 obžalovaný popřel. Obžalovanému byl postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečten protokol o výsledku podezřelého na č. 1. 8 – 10 ze dne 19. 1. 2017, podle kterého se obžalovaný doznal ke krádeži televizoru nejen z pokoje č. 3, ale i z pokoje č. 1, u něhož si všiml, že ve dveřích pokoje jsou zastrčeny klíče, a protože věděl, že v pokoji není nikdo ubytován, televizor odcizil. K vysvětlení rozporů mezi touto výpovědí z přípravného řízení a výpovědí v hlavním líčení obžalovaný uvedl, že policisté při výsledku obviňovali z krádeže tohoto televizoru jeho přítelkyni [REDAKCE], načež si ho policisté vzali stranou a řekli mu, že krádež napíše jenom na něj, aby jeho přítelkyně neměla problémy.

Poškozená [REDAKCE] vypověděla, že provozuje penzion, z jehož dvou pokojů se ztratily televizory. Obžalovaný s přítelkyní byli v penzionu ubytováni v době Vánoc, byli velice slušní, pomáhali jí, ona jim dala Štědrovečerní večeři a nabídla vyprání oblečení. [REDAKCE] opustili v noci, a když ráno přišla do jejich pokoje, chyběl v něm televizor. Z dalšího pokoje, který byl asi odemčený nebo měl klíče zvenku ve dveřích, se také ztratil televizor.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že nejdříve se ztratil televizor z pokoje č. 1, který byl v době ubytování obžalovaného volný a k němuž se ztratily klíče z věšáku; v době odchodu hosta ubytovaného v tomto pokoji zde televizor byl. Další televizor se satelitem se ztratil po Novém roce ze soboty na neděli z pokoje č. 3, v němž byl ubytovaný obžalovaný s přítelkyní.

Svědčyně [REDAKCE] přítelkyně obžalovaného, vypověděla, že s obžalovaným žili v [REDAKCE] odkud náhle odešli a odcizili televizor se settopboxem. Další televizor se ztratil dva až tři týdny předtím z pokoje, ohledně něhož si nebyla jistá, jestli v něm někdo bydlel. Společně s obžalovaným byli vyslýcháni policií ve stejný den v různých místnostech, přičemž při výsledku se doznala, že odcizili jeden televizor, nicméně z výrazu vyslýchajícího policisty poznala, že jí nevěří, že odcizili pouze jeden. Během výsledku přišel vyšetřovatel, který vyslýchal obžalovaného, a ptal se jí, kam dali televize, a poté zase odešel. Obžalovaný se jí pak svěřil, že krádež druhé televize vzal na sebe, protože mu vyšetřovatel řekl, že se psychicky zhroutila.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že se účastnil výsledku obžalovaného, a nevzpomínal si, že by během tohoto výsledku přišel do kanceláře kolega a sděloval mu poznatky z výsledku svědkyně [REDAKCE]. Popřel, že by obžalovaného brali stranou s tím, aby krádeže obou televizorů vzal na sebe. Obžalovaný sliboval vrácení odcizených věcí, což se ale nestalo.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že prováděl výslech obžalovaného, který se spontánně přiznal ke krádeži obou televizorů i receiveru. Svědek si ho během výsledku nebral stranou s tím, aby obě krádeže vzal na sebe, ani nepřišel kolega s tvrzením, že se svědkyně [REDAKCE] zhroutila. Obžalovaný sliboval vrácení odcizených věcí.

Z listinných důkazů soud zjistil, že hodnota prvního odcizeného televizoru činí 4.350,- Kč, druhý odcizený televizor má hodnotu 4.500,- Kč a satelitní receiver 1.100,- Kč (srov. odborné vyjádření na č. 1. 11 – 12). Stav pokojů v penzionu, z nichž byly odcizeny televizory, je

zadokumentován protokolem o ohledání místa činu a fotodokumentací na č. l. 23 – 28. V této trestní věci byla [REDAKCE] pouze vytěžena dle § 158 odst. 6 trestního řádu dne 19. 1. 2017, kdy sdělila, že o krádeži dvou televizorů obžalovaným nic neví a ať si to s policií vyřídí on (srov. úřední záznam policie na č. l. 35, sdělení policie na č. l. 83).

Shora uvedené **důkazy soud vyhodnotil** dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Nebylo pochyb o tom, že z penzionu provozovaného poškozenou [REDAKCE] byly v krátkém časovém sledu odcizeny dva televizory s příslušenstvím, neboť to shodně uvedl jak obžalovaný, tak poškozená [REDAKCE] a svědci [REDAKCE]. Obžalovaný se v hlavním líčení doznal k odcizení pouze televizoru umístěného v pokoji č. 3, který obýval společně se svědkyní [REDAKCE]. Své doznání z přípravného řízení ohledně odcizení televizoru i z pokoje č. 1 vysvětlil přesvědčováním policistů, aby krádež vzal na sebe, aby jeho přítelkyně [REDAKCE] neměla problémy. Obdobně vypovídala svědkyně [REDAKCE]. Soud však za věrohodné považoval doznání obžalovaného z přípravného řízení, protože v něm jednak podrobně obě krádeže popsal a jednak protože jím uváděné důvody změny výpovědi, resp. existenci okolností, za kterých se v přípravném řízení doznal ke krádeži televizoru z pokoje č. 1, vyvrátili svědci [REDAKCE] podle kterých obžalovaného při výslechu nijak nepřesvědčovali, aby se doznal ke krádeži obou televizorů, čímž měl pomoci své přítelkyni [REDAKCE] ale naopak obžalovaný se doznával spontánně. Navíc podle úředního záznamu o vytěžení [REDAKCE] z téhož dne, jako byl obžalovaný vyslechnut v procesním postavení podezřelého, se svědkyně [REDAKCE] k žádné krádeži televizoru nedoznala a odmítla se vyjádřit i k případné účasti obžalovaného na této krádeži. Uvedené zjištění tedy zpochybňuje výpověď svědkyně [REDAKCE] učiněnou v hlavním líčení o obsahu její výpovědi v přípravném řízení a tedy i vrhá silný stín pochybností na existenci důvodů, kterými obžalovaný vysvětloval změnu své výpovědi v hlavním líčení a které svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení potvrzovala. Soud proto za základ svých skutkových zjištění vzal doznání obžalovaného z přípravného řízení, na základě kterého dospěl k závěru, že obžalovaný odcizil oba televizory s příslušenstvím.

K jednání **pod bodem 3) rozsudku** se **obžalovaný** doznal s tím, že tužidlo strčil do kapsy u bundy. Jeho doznání podporuje **kamerový záznam** na č. l. 18, z kterého je evidentní, že v čase 14:35 hod. muž v tmavě modré bundě bere z regálu zboží, které strká pravou rukou do kapsy. Stav regálu v prodejně a chybějící tužidlo jsou zadokumentovány protokolem o ohledání místa činu a fotodokumentací na č. l. 11 - 13. Cenu odcizeného tužidla ve výši 120,- Kč prokazuje pokladní doklad na č. l. 8. Na základě těchto důkazů neměl soud pochyb o tom, že obžalovaný odcizil z regálu v prodejně tužidlo v hodnotě 120,- Kč.

Obžalovaný svým jednáním pod body 1) – 3) rozsudku **naplnil** po stránce objektivní i subjektivní **skutkovou podstatu** přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, tedy si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil (odcizil dva televizory s příslušenstvím ve vlastnictví poškozené [REDAKCE] a tužidlo ve vlastnictví poškozené [REDAKCE] a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (konkrétně škodu ve výši 10.070,- Kč), a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán (rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 10. 3. 2011 sp. zn. 31 T 94/2009, který nabyl právní moci dne 26. 7. 2011, rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 21. 5. 2013 sp. zn. 5 T 19/2013, který nabyl právní moci dne 5. 6. 2013, a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. 2. 2014 sp. zn. 31 T 239/2013 ze dne 14. 2. 2014, který nabyl právní moci dne 5. 6. 2014). Soud kvalifikoval jednání obžalovaného pod bodem 1) – 3) jako pokračující přečin krádeže neboť jednotlivé dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny blízkou časovou souvislostí (necelé tři měsíce), souvislostí předmětu útoku (lehce zpeněžitelné předměty) a stejným motivem (zajištění obživy obžalovaného). Toto jednání

obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že se jedná o cizí věci a tyto chtěl odcizit, což také učinil.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání, jež v případě krádeže televizorů představuje zásadní usvědčující důkaz, kterým obžalovaný podstatnou měrou přispěl k prokázání své viny. Jeho lítost a proklamaci úsilí o náhradu škody však soud nehodnotil jako upřímnou, poněvadž tato jeho snaha již v přípravném řízení dle výpovědi svědků [REDAKCE] vyzněla do ztracena a k odročenému hlavnímu líčení, kde mohl prokázat slibované nahrazení škody, se obžalovaný nedostavil z důvodu smyšleného onemocnění. Důvodům omluvy učiněné opožděně telefonicky až v průběhu odročeného hlavního líčení soud neuvěřil, protože svědek [REDAKCE] po podání svědecké výpovědi a opuštění budovy soudu spatřil obžalovaného kráčet po ulici bez viditelných známek onemocnění (úřední záznam na č. l. 95). Výrazně negativně soud hodnotil, že obžalovaný má košatou trestní minulost, kterou tvoří dvanáct záznamů v Rejstříku trestů, z nichž lze přihlížet ke čtyřem. Kromě dvou přečinů krádeže a jednoho zločinu loupeže, k nimž nelze přihlížet z důvodu zpětnosti, vykazuje jeho opis z evidence Rejstříku trestů další tři záznamy o odsouzení pro trestný čin krádeže. Obžalovaný již pětkrát pobýval ve výkonu trestu odnětí svobody a posuzované trestné činnosti se začal dopouštět sedm měsíců po vykonání posledního z těchto trestů. Obžalovanému také přitěžuje, že zneužil důvěry provozovatelky penzionu v seniorském věku, která se o něj starala takřka jako o vlastního vnuka a za tuto její nadstandardní péči se jí odvděčil krádeží vybavení penzionu. Z uvedeného rozboru okolností spáchané trestné činnosti a osobnostních charakteristik obžalovaného je patrné, že obžalovaný má výrazné sklony k páčání tohoto typu trestné činnosti, kterému nezabránilo ani dřívější uložení alternativních sankcí, tak nepodmíněných trestů odnětí svobody. Ve vztahu k obžalovanému je tedy již třeba zdůraznit represivní složku trestu a znemožnit mu páčání další obdobné trestné činnosti, kdy tuto podmínku splňuje právě nepodmíněný trest odnětí svobody, kterým soud obžalovaného postihl. V rámci trestní sazby šesti měsíců až tří let uložil soud obžalovanému trest ještě při dolní hranici trestní sazby, konkrétně za přiměřený považoval trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců. Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, neboť ukládal trest za úmyslný trestný čin a nebyly zároveň splněny podmínky pro zařazení do věznice s dozorem ani zvýšenou ostrahou.

Poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] které se řádně a včas připojily s nárokem na náhradu škody, soud tento nárok přiznal ve výši, v jaké byla v hlavním líčení prokázána, a to v případě poškozené [REDAKCE] odborným vyjádřením v celkové výši 9.950,- Kč a u poškozené [REDAKCE] ve výši 120,- Kč pokladním dokladem. Ve zbytku přesahujícím výši takto prokázané škody odkázal soud poškozenou [REDAKCE] na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **o s m i** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

V České Lípě dne 15. května 2017

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: